

Едновременно женитѣ отбиратъ най-хубавото и най-здравото грозде, което слагатъ внимателно въ особени кошници, или правятъ дълги весла отъ гроздове; отъ това грозде после частъ ще се разтели на тавана или окачи на сухо мѣсто за зимасъ, или пъкъ ще наврѣвятъ грозденица съ хардалъ въ качета.

Дребнитѣ деца, следъ като си надуха тумбачетата отъ грозде, играеха, тичаха и лудуваха между лозитѣ или пъкъ закачаха съ дълги прѣтове биволитѣ, катерѣха се по дърветата и викаха.

Беридбата продължаваше все тъй весело, въ пѣсни и задѣвки; често берачкитѣ се замѣряха съ гроздови зърна и на всички прѣститѣ лепнѣха отъ гжстотата на сока на узрѣлото грозде.

Къмъ десетъ часа правятъ почивка и слагатъ голѣма софра.

Докато трае обѣдътъ, съседитѣ се посещаватъ взаимно отъ едно лозе въ друго, поздравяватъ се, пожелаватъ си весела и обилна виноберма, пълни бѣчви съ вино, делви съ маджунъ и рачелъ, тавани съ грозде и пълна кесия съ жълтици за онѣзи, които имаха грозде за проданъ. Ще се разпитватъ какъ е берекета тази година по лозята имъ. Единъ ще се похвали, че лозето му прѣщи отъ плодъ, другъ ще се пооплаче, че май го не бива тазъ година неговото грозде; било рѣдко, сухо, манаво.

— Ехъ, колкото за децата сѣ ще има — ще каже той.

— Ахмакъ лозе копей, юнакъ винце пий! — ще каже другиятъ на смѣхъ. Като съ тази народна поговорка искаше да подметне, че не внаги има